

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

LXXXVIII. Nullitatis Edictorum, & Literarum in Regno Neapolis editi de non
transferendis pecuniis ad Statum Ecclesias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

rit, priusquam infra scripta absolutionis beneficium obtineant, observabunt, & adimplebunt, a censuris, & poenis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, vel prætendi possent, injunctaque cuique pro modo culpæ poenitentia salutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, similiter injunctis in utroque foro auctoritate nostra Apostolica in forma Ecclesiæ consueta absolvat, & totaliter liberet, dictaque poenas eis, & eorum cuilibet gratiose remittat, & condonet. Ac cum illis, qui Clerici, seu etiam Presbyteri fuerint super irregularitate per eos, quia censuris hujusmodi propter eadem præmissa innodati Missas, & alia Divina officia (non tamen in contemptum clavium) celebrarunt, seu alias in suis ordinibus ministrarunt, quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispenset; Ipsosque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, nec non Beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, cæteroque tamen canonicè per eos obtenta, ac alias in pristinum, & eorum, in quo antea quomodolibet erant, statum adversus eadem præmissa rehabilitet, restituat, reponat, ac plenarie reintegret. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, quam etiam aliis, prout sibi opportunum videbitur, communicare, & subdelegare valeat, eidem Josepho Cardinali, ac Præsuli harum serie auctoritate prædicta tribuimus, & impertimus.

Clauſula.

§. 7. Decernentes eadem præsentem literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentem emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, aut illo modo justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vel invaliditatis vicio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, alioque quocumque, etiam quantumlibet magno, ac incogitato, inexcogitabilique defectu, aut ex alio quovis capite a jure, vel facto, aut Statuto, Consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ullatenus posse, sed ipsas præsentem literas, & quæcumque in earum executionem ab ipso Josepho Cardinali & Præsule faciendam semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet, quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenus opus sit, nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, le-

gibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clauſulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clauſulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem pro fusus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Octob. MDCCIX. Pontificatus nostri Anno Nono.

Declarantur nulla Edicta, & Literæ a Sæculari Potestate in Regno Neapolis promulgata, ne transmittantur pecuniæ ad Statum Ecclesiasticum, & ut sequestrentur fructus Ecclesiastici personarum absentium, cum facultate absolventi respicentes Archiepiscopo Neapol. concessa.

LXXXVIII.

Similis hæc est Constitutio præcedens pro Ducatu Mediolanensi. Et Const. ed. 1711. Jul. 28. P. 11. Declarantur nulla Edicta Magni Consilii in Polonia de suppositione fructuum Ecclesiasticorum pluribus oneribus.

C L E M E N S P A P A X I .

Dat. 5. Oct.
1709. An. 9.*Ad futuram rei memoriam.*

Alias cum ad Apostolatus nostri notitiam, non sine gravi animi nostri molestia, pervenisset, in Civitate Neapolitan. prodiisse a Sæculari potestate Edictum quoddam paulo ante nempe die 8. Jun. 1708. editum, quo sub gravibus poenis prohibebatur, ne quis cujuscumque status, gradus, ac conditionis esset, genus ullum pecuniarum in quavis quantitate, specie, vel moneta a Regno Neapolis ad Almam Urbem nostram, aliave loca Status nostri Ecclesiastici deferendarum per se, vel alios directè, vel indirectè ex quavis causa, seu prætextu, etiam privilegiato extrahere, seu extrahi facere auderet; Ac insuper sub iisdem poenis interdiceretur, ne ulla persona directè, vel indirectè pecunias prædictas, ad effectum illas sive per-

A Sæculari potestate Neapolitan. publicatum fuit Edictum 1708. quo vetabatur translatio, seu transmissio pecuniarum ad Statum Ecclesiast.

mandata,

Item literæ
quædam pro
sequestro
fructuum Ec-
clesiasticorum
abſentium a Regno
Neapolitan.

Necnon
aliud Edi-
ctum pro re-
velatione em-
olumentorum
ſolvi ſolvi
ſolvi extra
Regnum
degentibus.

A Pontificis
datiſ literis
ad Ordinaris
d. Regni præ-
ſulæ, &
Literæ im-
probata fue-
re, necnon
iſiſ mandatum,
ut de jure
procederent
contra execu-
tores.

Deinde aliis
literis præce-
ptum fuit
Præſuli Nea-
politano, ut
denunciaret
cenſuras ac
pœnas viola-
toribus ſa-
crorum ju-
rium.

mandata, ſive per literas Cambii, ut vocant ad Urbem, alivæ loca Status Eccleſiaſtici hujusmodi tranſmittendi, recipere, ſeu ſolvi facere ex quacumque cauſa, ſeu prætextu, ut ſupra, etiam privilegiato ſimiliter auderet, ſeu præſumeret, ſimulque Nobis innotuiſſet, vigore quarumdam Literarum ab eadem Sæculari poteſtate datarum, quibus omnes, & ſingulos fructus, redditus, & proventus quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum tam in Civitate, quam Regno Neapolis hujusmodi a perſonis extra idem Regnum degentibus cujuſcumque Ordinis, ac qualitatibus eſſent, poſſeſſorum, ſequeſtro committi, illorūque penes Montem pietatis dictæ Civitatis deponi, itaut quidquam ex eis abſque prædictæ Sæcularis poteſtatis licentia diſtrahi minime poteſt, diſtrictè præcipiebatur: Aliud itidem Ediſctum in executionem literarum hujusmodi in prædicta Civitate Neapolis die 11. ejuſdem Menſis Jun. promulgatum fuiſſe, quo omnibus, & ſingulis perſonis cujuſcumque tandem ſtatus, gradus, & conditionis exiſterent ſub gravibus pœniſ mandabatur, ut intra certum inibi præfixum tempus, fructus, redditus, penſiones, præſtationes, & alia quavis emolumenta, quæ ex quavis cauſa, ſeu titulo a perſonis Eccleſiaſticiſ extra dictum Regnum degentibus, in eadem Civitate, ejuſque diſtrictu percipiebantur ad effectum ſupradictum denunciare tenerentur, & alias prout in literis, ac Ediſctis hujusmodi, quorum tenores non approbandi, ſed omnino reprobandi animo præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis haberi volumus, plenius continetur.

§. 1. Nos probe conſiderantes ex Ediſctis, & literis prædictis, maximum Pontificiæ non minus auctoritatis, quam dignitatis detrimentum, necnon manifeſtam Jurium Eccleſiaſticorum ſubverſionem ſequi: primum quidem, hoc eſt ſtatim ac præmiſſa nobis innotuerunt, Paſtoralis muneris noſtri partes quantocius implere ſatagentes, per literas juiſſu noſtro a dilecto filio noſtro Fabricio S. R. Eccl. Presbytero Cardinale Paulino nuncupato Secretario noſtro ſtatus, tam dilecto pariter filio noſtro Francisco ejuſdem S. R. E. etiam Presbytero Card. Pignatello nuncupato Metropolitanæ Eccleſiæ Neapolitan. ex conceſſione, & diſpenſatione Apoſtolica Præſuli, quam aliis Venerabilibus Fratribus Archiepiſcopis, & Epicoſis in dicto Regno Neapolis ſuas Eccleſias, vel Diœceſes habentibus, conſcripta Ediſcta, & alia præmiſſa tanquam Juribus, & rationibus Eccleſiæ manifeſte adverſantia improbavimus, ipſiſque propterea Francisco Cardinali, & Præſuli, ac Archiepiſcopis, & Epicoſis ſupradictis commiſimus, & mandavimus, ut conſeſtim contra eos, qui illis exequendis quovis modo directe, vel indirecte ſe ingerere auſi fuiſſent, via juris procederent; Subinde vero per alias literas a dicto Fabricio Cardinali, ac Secretario Status, eidem Francisco Cardinali, & Præſuli juiſſu itidem noſtro datas injunximus, ut non modo iis, qui Ediſcta, & alia præmiſſa ediderant, ſeu ſubſcriperant, ſed etiam aliis omnibus, qui pro illorum editione, promulgatione, ſeu forſan etiam executione auxiliium, conſilium, favorem, aut operam quovis modo præſtituiſſent, quocumque tandem gradu, ſeu dignitate præfulgerent, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas a Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac præſertim Literis die Cenæ Domini ſingulis annis legi, & promulgari ſolitibus, ac eo ipſo anno lectis, & promulgatis inſiſctis, quibus ipſi inretiti reperiebantur, Paſtorali peſtore aperte ediceret, illoſque præterea ſe a cenſuris, & pœnis hujusmodi nonniſi poſt debitam, & condignam Eccleſiæ præſtitam ſatisfactionem a nobis, ſeu Romano Pontifice pro

tempore exiſtente abſolvi, & liberari poſſe paternæ charitate admoneret. Præterea id ipſum per tunc exiſtente Noſtrum, & Apoſtolicæ Sedis in dicto Regno Neapolis Nuncium ei poſtiſſimum, qui Regnum prædictum cum poteſtate Proregis tunc gubernabat, & cujuſ auctoritate, & nomine eadem præmiſſa geſta fuerant, noſtro nomine edici, & denunciari curavimus. Interea tamen cum ad aures noſtras perveniſſet, prædictis monitionibus noſtris penitus contempſis executionem edicti ſignanter, ſeu Mandati illius, quo Beneficiorum Eccleſiaſticorum fructus, eorum Poſſeſſoribus extra dictum Regnum, ut præfertur, degentibus nulliter, æque, ac perperam interciperentur, variis œconomis in Regno prædicto ab eadem Sæculari poteſtate deputatis, ſeu forſan aliis perſonis commiſſam fuiſſe. Nos per alias literas a prædicto Fabricio Cardinali, & Secretario Status tam Francisco Cardinali, & Præſuli, quam Archiepiſcopis, & Epicoſis ſupradictis die 6. Jul. ejuſdem anni 1708. ſcriptas diſtrictè præcepimus, & mandavimus, ut adverſus quoscumque in d. executione culpabiles, ac poſtiſſimum adverſus Œconomos, ſeu alias perſonas hujusmodi ad legitimam cenſuram a Tridentina Synodo ſeſſ. 22. de Reform. Cap. 11. ac ab Apoſtolicis in die Cenæ Domini promulgari conſuetis literis ſupradictis præſertim Canone 17. contra talia perpetrantes latarum, atque inſiſctarum declarationum abſque ulla cunctatione devenirent.

§. 2. Ad hæc cum accepiſſemus, per quasdam Sæcularis Magiſtratus dicti Regni Collateralis nuncupati literas ad eodem Archiepiſcopos, & Epicoſos datas, non ſine gravi comminatione vetitum illis fuiſſe, ne ad cenſurarum declarationem hujusmodi a nobis, ſicut præmittitur, demandatam adverſus eos, qui exequendo prædicto Ediſcto, ſeu Mandato ſe ingeſſiſſent ullatenus procederent. Nos tam apertam, & inverecundam Sanctiſſimarum legum violationem diſſimulare minime volentes, dilecto filio noſtro Vincentio ejuſdem S. R. E. Diacono Cardinali Grimano nuncupato dicti Regni Proregi, cujuſ nomine literæ hujusmodi ſubſcriptæ prodierant per noſtras in ſimili forma Brevis die prima Septembris ejuſdem anni 1708. expeditas literas, ſub certis inibi expreſſis pœnis injunximus, ut omnino abſtineret tam a procurando quomodolibet, ſive per ſe, ſive per alios prædicti Ediſcti, ſeu mandati, quod ſuapte natura nullius proſus roboris, & efficacæ eſſe pronunciamus executione: tum ab impediendo directe, vel indirecte eodem Archiepiſcopos, & Epicoſos, quominus contra quos propter hujusmodi Ediſctum procedendum eſſe cognoviſſent, Paſtoralis ſui muneris partes libenter exequerentur, quemadmodum expreſſe illis, & iterato mandaveramus; Juſtum interim, ac miſericordem Dominum humiliter benedicentes, quod plurimos ex Archiepiſcopis, & Epicoſis ſupradictis ſuperno Chriſtiane fortitudinis ſpiritu adeo roborateſſent, ut propoſitas ſibi minas nullatenus pertimeſcentes, Sacrificium Juſtiæ pro officii ſui debito ſacrificare parati eſſent; Eumque inſuper aſſiduo exorantes, ut tam nobis, quam illis Cæleſti ſua ope clementer addeſſet: errantibus vero, ut in viam poſſent redire Juſtiæ, veritatis ſuæ lumen oſtendere non dedignaretur.

§. 3. Cum autem, ſicut Nobis nuper innotuit, ab eadem Sæculari poteſtate, cujuſ nomine præmiſſa contra Jura, & rationes Eccleſiaſtici Ordinis, ut præfertur, geſta fuerant, talia tandem pro illorum, atque inde ſecutorum quorumcumque revocatione, reſciſſione, ac retractatione mandata prodierint, ut merito ſperare poſſimus, unde nobis aborta fuit juſta, ac diuturna amaritudinis cauſa, brevi dandam

Item a Nun-
cio denun-
ciatum fuit
etiam Prore-
gi Neapolis.

Attamen
commiſſa
fuit executio
ſequeſtri fru-
ctuum Ecclē-
ſiaſt.

Novis Apo-
ſtolicis litem
injuncta
fuit Ordina-
riis publica-
tio cenſura-
rum contra
executores.

Sed a Col-
lateralis litem
interdicta
fuit a publi-
catione.

Hinc quodam
Brevis injunctum
fuit Proregi,
ne Ediſcti
executionem
procuraret,
nec impedi-
ret Ordina-
riorum mu-
nus.

A ſæculari
poteſtate e-
dita fuerunt
tandem man-
data poli-
centia ſa-
crorum revoca-
tionem.

Interim
à Pontifice
fit satis suo
moneri.

Declaratio
nullitatis
prædictorum
omnium,
cum eorundem
revocatione,
& firmitate
cenfurarum,
& poenarum.

Facultas Præ-
suli Neapolitan.
facta a
poenis, cen-
suris, & irre-
gularitate
absque con-
temptu Clavi-
um contra-
cta in utro-
que foro ab-
solvendi,
poenitentes,
satisfacien-
tes, & polli-
ciantes in
futurum
quid si mile
non patran-
di.

esse amplam materiam gratias agendi misericordiarum Patri, quod antiqui hostis conatus deteriora consilia mentibus hominum insinuantis irritas fecerit, inclytumque illud nomen, in quo Sancta Dei Ecclesia tutelam, atque salutem, necnon validum inter pericula præsidium toties est nata, a veteri sua, ac præclara laude desectere non permisit. Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum assertores in Terris a Domino constituti sumus, simulque omnium Christianissimum curam, & sollicitudinem gerimus, Ecclesie indemnitati, ultra ei præjudicialium prædictorum revocationem, ac retractationem, eadem auctoritate, qua illa peccata fuerant, sicut præmittitur, faciendam, Apostolici etiam Judicii nostri accessione efficacius, ac uberius, consulere, ac alias animarum saluti quantum nobis ex alto conceditur prospicere cupientes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu illorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, Edicta, seu Mandata supradicta aliaque præmissa cum omnibus, & singulis in eis, eorumque quolibet contentis, ac inde secutis, & quodcumque secuturis, ipso Jure nulla, irrita, invalida, inania, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad cuiuslibet eorum observantiam teneri, imo nec a quopiam observari potuisse, vel debuisse, neque ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, vel facta non fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad abundantiorum cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, firmis tamen remanentibus censuris, & poenis Ecclesiasticis quibuscumque, quas ii omnes, qui præmissa perpetrarunt, sive alias in illis, ut præfertur, culpabiles fuerunt, propter eadem præmissa incurrerunt, a quibus non nisi a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente, post debitam, & condignam Ecclesie prælitam satisfactionem (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in eadem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant. Quoniam vero Sedes Apostolica pia Mater recurrentibus ad eam post excessum cum humilitate filiis se propitiam exhibere solet, & benignam: Idcirco omnes, & singulos prædictos, seu illos ex eis, qui veræ poenitentia signa ostenderint, paterna nostra clementia prosequi volentes, eidem Francisco Cardinali, & Præsuli per præsentem committimus, & mandamus, ut si & postquam sibi confiterit Edicta, seu Mandata prædicta, aliaque præmissa cum omnibus inde secutis congrue revocata fuisse, ac alias desuper debita, ac condignæ satisfactioni Ecclesie opportune consultum fuisse, omnes, & singulos, sive Laicos, sive Clericos tam Sæculares, quam Regulares ad ipsum recurrentes cuiuscumque status, ordinis, gradus, dignitatis, & conditionis existant, qui præmissa peragerunt, seu alias in illis quovis modo culpabiles fuerunt, si hoc ab eo humiliter petierint, & facta prius per eos promissione, quod in futurum a similibus abstinere, & quidquid eis præscriptum, & injunctum fuerit, priusquam infra scriptæ absolu-

tionis beneficium obtineant, observabunt, & adimplebunt, a censuris, & poenis Ecclesiasticis quibuscumque, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censerent, vel præteriti possent, injuncta cuique pro modo culpæ poenitentia salvari, & aliis, quæ de Jure fuerint injungenda similiter injunctis, in utroque foro auctoritate nostra Apostolica in forma Ecclesie consueta absolvat, & totaliter liberet, dictasque poenas eis, & eorum cuiuslibet gratiose remittat, & condonet; Ac cum illis, qui Clerici, seu etiam Presbyteri fuerint super irregularitate per eos, qui a censuris hujusmodi propter eadem præmissa innodati, Missas, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebrarunt, seu alias in suis Ordinibus ministrarunt, quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispensat, ipsosque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, necnon Beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, ceteroqui tamen canonice per eos obventa, ac alias in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum adversus eadem præmissa rehabilitet, restituat, reponat, ac plenarie reintegret. Nos enim quæcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, quam etiam aliis, prout sibi opportunum videbitur communicare, & subdelegare valeat, eidem Francisco Cardinali, & Præsuli harum serie auctoritate prædicta tribuimus, & imperimus.

§. 4. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocari, citari, & audiri, neque causæ propter quas eadem præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia quæcumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium, vel habere prætendentium consensus, aliove quocumque etiam quantumlibet magno, aut incogitato, inexcogitabilique defectu, aut ex alio quovis capite a Jure, vel facto, aut Statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci ulatenus posse, sed ipsas præsentis literas, & quæcumque in earum executionem ab ipso Francisco Cardinale, & Præsule faciendæ semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Apostolicæ Nuncios, aliove quolibet quæcumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attemptari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus,

& qua-

Clausula.

& quatenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, legibus quoque, etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis quibuscumque Personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis, etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Octob. MDCCIX. Pontificatus nostri Anno Nono.

LXXXIX.

Conceditur Presbyteris Congregationis Piorum Operariorum ab eorum locorum Ordinariis approbatis facultas ubique audiendi Sociorum ejusdem Congregationis in itinere Confessiones.

Const. ed. 1707. Maji 10. P. 7. concessa fuit facultas celebrandi Missas una hora ante auroram, & post meridiem. Et Const. ed. 1712. Jan. 2. P. 12. conceduntur Ecclesia, & Collegium S. M. Montium de Urbe.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 9. Jan. 1710. An. 10.

Exordium.

Pastoralis Officii humilitati nostrae divinitus impositi sollicitudo Nos admonet, ut paternam Congregationum Virorum in Ecclesia Dei uberes bonorum operum fructus aspirante superni favoris auxilio proferri jugiter satagentium curam peculiari studio gerentes, illas quo laudabilia earum Instituta cum majori spirituali consolatione, uberiorique animarum fructu prosequi valeant, opportunis favoribus, & gratiis decoremus.

Preces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus filius Modernus Procurator Generalis Congregationis Piorum Operariorum Nobis nuper exponi fecit ipse quibuscumque dictae Congregationis Presbyteris ad Confessiones audiendas in Dioecibus ubi residere soliti sunt, approbatis, sacramentales

quorumvis aliorum ejusdem Congregationis Confessiones extra Dioeceses hujusmodi audiendi facultatem a Nobis concedi, & opportune in praemissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, quibuscumque Congregationis praedictae Presbyteris, qui tamen in Dioecibus, ubi residere soliti sint, seu unde discesserint ad Confessiones audiendas approbati reperiantur, ut sacramentalis quorumvis aliorum ejusdem Congregationis una cum ipsis iter pro tempore agentium Confessiones, tamen in illis Dioecibus in quibus iter agendo reperiantur, approbati non fuerint, audire, illosque a peccatis suis (penitentia salutari & aliis, quae fuerint injungenda, eis injunctis) absolvere libere, licite, & valide possint, auctoritate Apostolica, tenore praesentium concedimus, & indulgemus; salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut ipsarum praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici vel Secretarii dictae Congregationis Piorum Operariorum subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae, seu illius Superioris Generalis munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Jan. MDCCX. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Damnatur, & prohibentur denuo quatuor libelli Episcopi S. Pontii.

Constit. ed. 1708. Jul. 13. P. 8. damnatus fuit liber: Le Nouveau Testament &c. Et Constitutione sequenti damnatur liber: Traité de la Regale &c.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM alias in lucem prodierint libelli quidem Gallico idioma impressi sub titulis

Concessio praedd. facultatis.

Clausula.

XC.

Dat. 10. Jan. 1710. An. 10.

Referuntur libellorum tituli.

infrascript-